

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๔๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๑๔ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๙ หน้า ๒๒ มูลค่าข่าว ๑๔๐,๕๗๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

หนึ่งปีเสนีย์ เสาวพงศ์

เก้าอี้แถวหน้า

หนึ่งปีมีใช้หนึ่งปีอะไร แต่เป็นหนึ่งในปีแห่งการจากไปของเสนีย์ เสาวพงศ์ ศิลปินนักเขียนซึ่งอาจเป็นภาพปฏิมาในใจผู้คนคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันไป ตามแต่จิตจะประหวัดหรือทรงจำไว้แต่ละรูปนาม

หากร่วมกันได้มากที่สุดก็น่าจะเป็นพลังบันดาลใจที่ส่งผ่านความคิดให้เรื่องเล่าที่รังสรรค์ขึ้น รื้อถอนอวิชชาหลายแง่มุมซึ่งถูกยึดเยียดเป็นรากลึกมากแต่เล็กแต่น้อย

ให้มีประสบการณ์การคิดอ่านอย่างใหม่ ในสังคมแบบเก่าที่ไม่อยากให้ผู้ใดแตกแถวออกจากร่องจากรอยเดิม

คุณูปการจากความคิดของเสนีย์ เสาวพงศ์ ซึ่งทนทานผ่านยุคสมัยมานานกว่าครึ่งศตวรรษ เกือบถึงหนึ่งศตวรรษอีกไม่ช้าปฏิเสธไม่ได้

ในวันพุธที่ 19 ธันวาคมที่จะถึงนี้ ระหว่างเวลา 15.00-18.00 น. ที่มติชนอคาเดมี ประชาณิเวศน์ 1 จะมีรายการพิเศษ **คิดถึงเสนีย์ เสาวพงศ์** หนึ่งปีการจากไปของปฏิมาแห่งวงวรรณกรรมไทย ให้ได้ร่วมรำลึกถึงบุชนิยบุคคลนามหนึ่งในสายธารการอ่านเขียนเรียนภาษาไทย

ภาษาไทย-วิชาที่นักเขียนไทยส่วนใหญ่ไม่ใคร่ชอบ เดี่ยวนี้ยังสอนกันอยู่หรือไม่ไม่รู้ เพราะดูจะอ่านหนังสือกันไม่ค่อยแตก

รายการวันนั้นจะมีการสนทนาที่น่ารู้ ว่าคนที่เขียนหนังสือได้ดูเด็ดลากดูผู้อ่านตามไปได้ไม่ยอมปล่อยอย่าง **แดนอรัญ แสงทอง** จะ “ต่างคิด ต่างอ่าน งานของเสนีย์ เสาวพงศ์” ออกมาวิจารณ์ขนาดไหน หรือนักเขียนนักกฎหมายช่างอุปมาอุปไมย เจ้าของนามปากกาเดือดปรีม **บุญชิต พิภม** ที่แสนสุภาพคนละฝั่งกับนามแฝง **กล้า สมุทรวณิช** จะต่างอ่านต่างคิดออกมาอย่างไร

ยังมี **ศุภชัย เกศการอุดมกุล** ผู้หลงใหลโลกหลังเลนส์ถ่ายภาพ จนกลายเป็นนักพจนานุกรมในโลกหน้าเลนส์กระทั่งได้ทั้งภาพ ทั้งหนังสือภาพ มาเป็นหลักปีกระยะเส้นทางเดินตัวเอง จะอ่านหรือคิดผิดแผกไปจากเราๆ ท่านๆ บ้างไหม

ทั้งนี้ดำเนินรายการโดย **อริบ กลิ่นวิจิต** นักข่าวหนังสือพิมพ์ นักข่าวโทรทัศน์ในแวดวงศิลปวรรณกรรม

จากการสนทนาที่ให้ความสุขทางปัญญาโดยไม่ต้องคืนให้แก่กัน ยังมีละครเวทีที่น่าชมจากคณะละคร **ข้าวอุ่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** เรื่อง **“ขอให้การพายุเรือของเจ้าเทียวนี้ จงเป็นที่ยวสุดท้าย”** จากชื่อรวมเรื่องสั้นเล่มหนึ่งของศิลปินแห่งชาติปี 2533 ผู้นี้

นำชมว่าคณะละครจะอ่านเรื่องมาเป็นรูปที่เคลื่อนไหวให้ผู้ชมชอบเรื่องความคิดอย่างไร

แพ่งจำ

